

- LEDDYER, M., 1962. Etude de la faune vagile des herbiers superficiels de Zostéracées et de quelques biotopes d'algues littorales.- Rec. Trav. St. Mar. Endoume, 25(39): 117-235.
- STEVČIČ, Z., 1987. Autecological investigation of the crab Liocarcinus arcuatus.- Inv. Pesq., 51(supl. 1): 375-387.
- UDEKEM d'ACÓZ, C. d', 1990. Note sur quelques organismes recueillis entre Wenduine et De Haan le 3 mars 1990.- De Strandvlo, 10(3): 74-78.

C. d'UDEKEM d'ACÓZ

INVASIEACHTIG AANSPOELEN VAN VETERWIER CHORDA FILUM.

25843

Veterwier *Chorda filum* ken ik van onze kust sinds lang als een relatief zeldzaam aanspoelende soort op het strand, vooral in de zomermaanden. In het voorlaatste en laatste NHA-verslag (KERCKHOF, 1987; VANDERPERREN, 1989) wordt Veterwier respectievelijk niet en vijf keer gemeld. Meestal gaat het dan om hoogstens enkele exemplaren of fragmenten.

Op 2 september 1989 vond ik erg veel aangespoeld Veterwier aan het oostelijkste deel van het strand te Knokke, o.a. vóór Het Zwin. Op 10 september 1989 lag de soort massaal op het strand van Zwarte Kiezel, tussen Wenduine en De Haan. Op 9 september vonden wij de soort tijdens de SWG-excursie ook op het Noordzeestrand bij de stormvloedkering van de Oosterschelde, kant Noord-Beveland (waarneming per abuis niet vermeld bij RAPPE, 1989). Deze laatste kunnen eventueel uit de Oosterschelde afkomstig zijn, waar de soort *in situ* leeft (STEGENGA & MOL, 1983) en waarvan ik aangespoelde exemplaren ken sinds minstens 1975. Volgens NIENHUIS (1969) was ze in Nederland namelijk alleen maar in de Waddenzee autochtoon.

Het massale aanspoelen bij ons in 1989 kwam bij mij ongewoon over. Het verschijnsel herhaalde zich, op een bescheidener schaal,

echter ook in 1990. OP 26 augustus 1990 was ik op het strand te Lombardsijde. Ik had er geen Veterwier gezien in het oude aanspoelsel. Op de terugweg echter spoelde met het nieuwe hoogwater erg veel vers Veterwier aan.

Veterwier leeft zowel ten noorden als ten zuiden van ons land. Algemeen wordt aangenomen dat de aanspoelende wierpakketten bij ons vooral van de kanaalkusten afkomstig zijn. Van de meest nabije rotsige kanaalkust, de Boulonnais, is de soort in elk geval ook alleen maar als aanspoelende plant gekend (COPPEJANS, 1982). Komt dergelijk invasieachtig karakter in het aanspoelen van Veterwier meer voor en ben ik daar toevallig twee opeenvolgende jaren getuige van of is hier sprake van een reële toename in recente tijd? Indien dit laatste het geval is kunnen we ons de vraag stellen of de soort zich aan het uitbreiden is (waar?) en wat daar de oorzaak van zou kunnen zijn. Zou er sprake kunnen zijn van een tijdsreeks in het losslaan van wiersoorten op hard substraat? Gaat Veterwier hierbij als één der eersten? Of bracht een samenloop van omstandigheden gewoon wat meer Veterwier op onze kust?

Zijn er lezers met een gelijkaardige ervaring?

Literatuur.

- COPPEJANS, E., 1982. Zeewierengids voor de Belgische en Noordfranse kust. Deel II. Beschrijvingen Groen- en Bruinwieren.- Stentor, 17(extra nr.): 157-254.
- KERCKHOF, F., 1987. Uit het natuurhistorisch archief.- De Strandvlo, 7(1): 4-15.
- NIENHUIS, P., 1969. Zeewieren. Determineertabellen voor de meest opvallende Nederlandse zee- en brakwaterwieren.- Wet. Meded. K.N.N.V., 81: 1-31.
- RAPPÉ, G., 1989. Hogere planten langs de zeekant. Verslag van de onconventionele excursie naar de Oosterschelde op 9 september 1989.- De Strandvlo, 9(3): 63-66.
- STEGENGA, H. & I. MOL, 1983. Flora van de Nederlandse zeewieren.- Bibliotheek van de K.N.N.V., 33: 1-263.
- VANDERPERREN, J.-P., 1989. Het natuurhistorisch archief 1988.- De Strandvlo, 9(4): 89-101.

G. RAPPÉ